

Σάν κόρη ἴτροπαλή, ποῦ πλαγιασμένη
Ψιλὸ σενδόνι ἀπάνω της κρατεῖ
Μοιάζ' ἡ μικρὴ κοιλάδα σκεπασμένη
Μὲ καταχνιὰ κατάσπρη ἴσαν χαρτί.

Ἡ θάλασσα ἀρχίζει νὰ σαλεύη
Ἐν τὰ πρώτα, πρώτα χάδια τοῦ Βορριά...
Τὸ κύμα ὁλοένα ζωντανεῖται
Καὶ χιλίκις γλώσσαις γλείφουν τὴ στεριά.

Ἀπὸ τὸ πρῶτο χάραγμα πετοῦνε
Εἶτε ἔς τὰ στήθη βόσκουνε τῆς γῆς
Μικροὶ κορυδαλοὶ ποῦ τραγουδοῦνε
Τὸ πρῶτο τραγουδάκι τῆς αὐγῆς.

Ζ'.

Πρὶν φέξῃ ὄλο τὸ χωριὸ ζυπνάει
Καὶ δίχως ταραχῆ, δίχως μιλιὰ
Καθένας ἐτοιμάζεται νὰ πάη
Ἐπὶ τὴν καθημερινὴν του τὴ δουλειά'

Ὁ γεωργὸς πηγαίνει ἔς τὸ χωράφι,
Τὰ πρόβατα τὰ βόσκουν τὰ παιδιὰ
Καὶ ἡ γυναῖκα πλένει, νέθει, βάζει
Μὲ τὸ μωρὸ της μέσα ἔς τὴν ποδιά.

Ὁ Πέτρος ἀπ' τὴν νύχτα ἔχει ἔσπληνται,
Τὸ στήθος του γλυκὰ καρδιοκτυπᾷ...
Πότε νὰ ἰδῇ καὶ νὰ ἔξαναφιλήσῃ
Ἐκεῖνη ποῦ τρεῖς χρόνους ἀγαπᾷ,

Ὅπου κι' ἂν ἦνε τότε θὰ περάσῃ
Τὴ στάμνα θὰ κρατῆ ἔς τὴν κεφαλή,
Καὶ θὰ τὸν δῇ καὶ θὰ χαμογελάσῃ
Πάντα γλυκεῖα καὶ πάντα ἴτροπαλή...

Μὰ ξάφνω ἡ θωριά του κιτρινίζει
Τοῦ κόβει ἡ πνοὴ καὶ ἡ μιλιὰ...
Χριστέ! Τὴν Εὐμορφουλα ἀντικρύζει
Μ' ἓνα μικρὸ παιδί ἔς τὴν ἀγκαλιά.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος γυρισμένη
Κάνει πῶς τάχα δὲν τὸν ἔχει ἴδει...

Ἡ ἄσπλαγγνη! ἀντὶ νὰ τὸν προσμένῃ
Ἐπανδρεύθηκε... καὶ ἔχει καὶ παιδί!!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Συναντῶνται δύο καθ' ὁδόν, οἱ ὁποῖοι τὰ ἔ-
χουν χαλασμένα, καὶ σταματῶσι προσδιδέπον-
τες ὁ εἰς τὸν ἄλλον ὡς πετεινάρια.

— Ἀθλίε!

— Ἐλεεινέ!

Ὁ εἰς τῶν δύο φέρει χονδρὴν βάρδον.

— Ἄφησε τὸ μ' παστοῦνι κάτω, ἄνδρες, καὶ
τότε βλέπεις τί σοῦ κάνω; λέγει ὁ ἄλλος.Ὁ γενναῖος φίλος παραιτεῖται κατὰ γῆς τὴν βάρ-
δον του.Ἐν τῷ ἅμα ἀρπάζει αὐτὴν ὁ ἄλλος καὶ κατα-
φέρειν δυνατὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡλιθίου,— Αἶ! δὲν ἔς τό' πα πῶς θὰ ἰδῆς; νὰ, λοιπόν,
λάβε τῆς, νὰ μὲ θυμᾶσαι.
*
**

Ἡ κυρία πρὸς τὸν ὑπηρέτην.

— Γιάννη, κύτταξε ἐδῶ, αὐτὴ ἡ γωνιά εἶνε
γεμάτη σκόνη.

Ὁ Γιάννης, ποιῶν χειρονομίαν ἀπελπιστικὴν

— ὦ! μ' αὐτὸ εἶνε τρομερὸν πρᾶγμα μὲ τ'
ἀφεντικά μας! παντοῦ πρέπει νὰ ἔχουν τὸ μᾶτι
τους. Ἄν κ' ἐμεῖς ἐκάναμε τὸ ἴδιον, τότε δὲν θὰ
τελειόναμε ποτέ!

*

**

Μεταξὺ ἱατροῦ καὶ ἀσθενοῦς.

— Ἐκοιμήθης ἀπόψε;

— Δὲν ἔκλ'εῖσα μᾶτι, γι' αὐτὸ.

— Πολὺ κακόν' ὁ ὕπνος εἶνε ὁ εὐεργετικώτε-
ρος φίλος τοῦ ἀνθρώπου καὶ μάλιστα τῶν ἀσθε-
νῶν.
— Εἶνε κι' αὐτὸς φίλος ἴσαν τοὺς ἄλλους, γι' αὐ-
τὸ ἄς ἀφίει ἀκριβῶς εἰς τὴν στιγμὴν ὅπου ἔ-
χετε μεγαλειτέραν ἀνάγκην αὐτοῦ.

*

**

Ἐκ τοῦ λευκώματος κυρίας τριακονταπεντα-
ετοῦς.Τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν εἶνε ὡς τὸ τῶν βό-
δων φθάνει εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀκμὴν του καθ'
ἡ στιγμὴν πρόκειται νὰ ἐξανθήσῃ.

*

**

Ἡ μήτηρ. — Μὰ, Γιάνκο, πάλιν τὰ ἴδια ἤρχι-
σες; Τὴν περασμένην ἐβδομάδα μὲ ἔκαμες νὰ χα-
ρῶ τόσο ποῦ ἦσαν ὁ πρῶτος εἰς τὴν τάξιν σου,
καὶ τώρα πάλιν μοῦ λέγει ὁ δάσκαλός σου πῶς
ἔμεινες πολὺ πίσω.
— Μὰ ξέρεις, μαμᾶ μου, εἶνε κι' ἄλλαις μη-
τέρες πρὸς θελόν νὰ χαροῦν κι' αὐταῖς, νὰ εἶνε
τὰ παιδιὰ τους πρῶτα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἀποθανὼν πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς Γκάρφιλντ, γρησι-
μοποιῶν τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ, εἶχε συντάξῃ ἄλ-
λοτε μικρὸν τόμον Γνωμῶν καὶ ἀποφθεγμά-
των, ὅστις ἐδημοσιεύθη ἐν Φιλαδέλφειᾳ. Τῆς συλλογῆς
ταύτης ἀποσπάσματα τινα εὐρίσκαμεν ἐν εὐρωπαϊκῇ ἐφη-
μερίδι, ἐξ ὧν παραθέτομεν τὰ ἐπόμεναΠροτιμότερον νὰ ὑποκύβῃ τις ἐμμένων ἐν τῇ
δδῶ τοῦ δικαίου, ἢ νὰ θριαμβεύσῃ διὰ τῆς ἀδι-
κίας.
— Σκληρὸν πρᾶγμα εἶνε ἡ πενία, ὡς ἐξ ἰδίας
πειράς γινώσκω· ἀλλὰ διὰ πάντα νέον ὠφέλιμον
εἶνε πάντοτε νὰ βροθῆ μόνος εἰς τὸ κοινωνικὸν
πέλαγος, ὑποκείμενος εἴτε νὰ βυθισθῆ εἴτε νὰ
μάθῃ νὰ κολυμβᾷ μόνος. Τὸ κατ' ἐμὲ οὐδένα ἐγνώ-
ρισσα ἄνθρωπον ἀξίζοντα νὰ σωθῆ ὑπ' ἄλλου.
— Ἐὰν ἡ μεγάλη φιλοπονία δὲν ἀποτελεῖ τὴν
εὐφύειαν, ἀναπληροῖ ὅμως αὐτὴν κάλλιστα.
— Ἐκ πάντων τῶν πραγμάτων τὸ μάλιστα
ἄξιον θαυμασμοῦ καὶ ἐγκωμίων εἶνε ὁ βίος τοῦ
ἐντίμου ἀνθρώπου· ἐντίμος δὲ ἄνθρωπος εἶνε ὁ
τολμῶν νὰ προσβλέψῃ τὸν διαβολὸν κατὰ πρόσω-

πον, και ἔχων τὸ θάρρος νὰ τῷ εἶπῃ· «Εἶσαι ὁ διάβολος».

* * * Ἡ ἔξις διενεργεῖ ἀκουσίως και ἄνευ κόπου· ἐννοοῦμεν δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς μόνον ὅταν προσπαθῶμεν νὰ τὴν ἀποβάλωμεν. Φαίνεται κατ' ἀρχὰς λεπτή ὡς νῆμα ἀράχνης, ἀλλ' ἀφοῦ ριζώσῃ, κρατεῖ ἡμᾶς ὡς σιδηρὰ ἄλυσαι.

* * * Οἱ ψευδεῖς φίλοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀμαξηλάτας, τοὺς ὁποίους εὕρισκει τις πάντοτε εἰς τὴν θέσιν των ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος λάμπει, και οἵτινες γίνονται ἄφαντοι ἅμα τὸν αἴθριον οὐρανὸν καλύψῃ θύελλα.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Τὴν ἐπομένην βιογραφικὴν σημειῶσιν περὶ τῆς ἄρτι ἀποθανούσης ἡρωϊκῆς συζύγου τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Κανάρη ἐδημοσίευσεν ἡ «Παλιγγενεσία»·

«Ἡ μακαρίτις Δέσποινα Κανάρη διεκρίνετο ἐπὶ χριστιανικαῖς και ἔθνικαῖς ἀρεταῖς, δι' ὧν και μόνων ἡ ἡρώϊς ἐκείνη γενεὰ ἀνέστησε τὴν πατρίδα. Μεθ' ὑπερηφανείας προέπεμπε τὸν σύζυγον νὰ πυρπολῇ τὰ τουρκικὰ σκάφη, και αὕτη ἐμερίμνα περὶ τῶν τέκνων. Ὅταν δὲ τὰ ἡρωϊκὰ Ψαρὰ προσεφέρθησαν ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, ἐν μέσῳ τῆς συγχύσεως, τοῦ πυρὸς και τοῦ σιδήρου ἡ Δέσποινα Κανάρη, εἰ και ἔγγυος, λαβοῦσα τὰ δύο τέκνα αὐτῆς ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις και ἀρίστη κολυμβήτρια, και ἔσωσε ταῦτα σωθεῖσα και αὐτὴ ἐν τῇ λέμβῳ τοῦ πενθεροῦ της. Μετρίοφρων ὡς πᾶσαι αἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· δὲν ἐξεπλήττετο ὑπὸ τῆς δόξης τῶν τιμῶν και τῶν ἀξιομάτων, δι' ὧν ἡ πατρίς περιέβαλλε τὸν σύζυγον, ἀλλ' ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν ἐλληνικὴν, χριστιανικὴν και ἐπιμελημένην ἀγωγὴν τῶν ἐαυτῆς τέκνων, ἵνα δειχθῶσιν ἄξια τοῦ πατρὸς των.

☞ Ὁ ἱερώνυμος Λόρη ἀφηγεῖται, ἐν τῷ *Pester Lloyd*, τὸ ἐπόμενον περιεργὸν ἀνέκδοτον ἐκ τοῦ βίου τοῦ θανόντος βαρῶνου Ἰακώβου Ρότσχιλδ. Ὁ διάσημος ζωγράφος Εὐγένιος Δελακρουᾶ ἐδείπνει ποτὲ παρὰ τῷ βαρῶνῳ Ρότσχιλδ, καθ' ὅλον δὲ τὸν χρόνον τοῦ δείπνου παρετῆρει μετὰ τοσαύτης προσοχῆς τὸ πρόσωπον τοῦ οικοδεσπότη, μὴ ἀποσπῶν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐκ τούτου τὰ βλέμματα, ὥστε παραξενυθεὶς ὁ Ρότσχιλδ ἐζήτησε νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ καλλιτέχνου τὸν λόγον. Ὁ Δελακρουᾶ ἀπήντησεν, ὅτι ἀπὸ καιροῦ ζητεῖ ἐν Παρισίοις ματαίως νὰ εὕρῃ κατάλληλον πρότυπον μορφῆς ἐπαίτου, ἣν σκοπεῖ ν' ἀπεικονίσῃ ἐν τῷ νεωτάτῳ αὐτοῦ πίνακι, και νῦν ἀνεκάλυψεν, ὅτι παραδόξως ὁ Κροῖσος ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἀρμόζουσαν εἰς ἐπαίτην κεφαλὴν, ὡς φαντάζεται τὸ πρᾶγμα ὁ καλλιτέχνης. Τί κρῖμα δὲ, προσέθηκεν ὁ Δελακρουᾶ, ἀφ' οὗ ὁ κύριος βαρῶνος δὲν εἶνε ἐπαίτης, νὰ μὴ εἶνε τουλάχιστον μι-

σθιον πρότυπον ζωγράφων. Ὁ Ρότσχιλδ ἀπήντησεν, ὅτι εὐχαρίστως πάντοτε ὑποβάλλεται εἰς οἰανδήποτε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τέχνης, ὅθεν εἶνε πρόθυμος νὰ μεταβαίῃ εἰς τὸ ἐργαστήριον αὐτοῦ, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον τοῦ ἐπαίτου. Εἶπε και ἐξετέλεσε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, ὁ Δελακρουᾶ περιέβαλεν αὐτὸν διὰ κατάλληλου χιτῶνος, τῷ ἔδωκεν εἰς τὴν χεῖρα μίαν βακτηρίαν, και ἐτοποθέτησεν αὐτὸν οὕτως, ὥστε νὰ φαίνεται ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῶν βαθμίδων ῥωμαϊκοῦ ναοῦ. Νέος τις καλλιτέχνης, φίλος και μαθητῆς τοῦ μεγάλου ζωγράφου, ὅστις μόνος εἶχεν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἅμα εἰσελθὼν, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ θεάματι, και συνεχάρη τῷ διδασκάλῳ, εὐρόντι τέλος τὸ ἀπὸ πολ-λοῦ ἐπὶ ματαίῳ ζητούμενον πρότυπον. Ὑποθέτων δὲ, ὅτι ἐνώπιόν του εἶχε δυστυχῆ τινὰ τῶν δῶν, ἔθεσε κρύφα εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀκινήτου καθημέ-νου ἐν εἰκοσάφραγκον. Ὁ Ρότσχιλδ νῦχαρίστησε διὰ τοῦ βλέμματός και ἐκράτησε τὸ νόμισμα. Ἀμέσως ὅμως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ νέου, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Δελακρουᾶ πληροφορίας περὶ αὐτοῦ. Ἐμαθε δὲ, ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος ἦτο σχεδὸν ἄπορος, ἐπορίζετο δὲ τὰ πρὸς τὸ ζῆν διδάσκων κατ' οἶκον ζωγραφικὴν, ἐπειδὴ δὲ εἶχε πολλὴν ἱκανότητα ὀλιγοδευκνύετο ταχέως, ἀν μὴ ἡμποδίζετο ἐκ τῆς ἐλλείψεως πόρων. Ὁ Ρότσχιλδ ἐσημείωσε τὸ ὄνομα και τὴν διεύθυνσιν, και μετ' οὐ πολὺ ὁ νέος ἔλαβεν ἐπιστολὴν, λέγουσαν, ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη φέρει τόκους, ὅτι οἱ τόκοι τοῦ ὑπ' αὐτοῦ εὐσπλάγγως δοθέντος εἰκοσαφράγκου εὐρέθησαν κατὰ τύχην ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Ρότσχιλδ, ὁπόθεν δύναται νὰ τοὺς λάβῃ, συμποσομένους εἰς 10,000 φράγκων.

☞ Ἐν Βερολίνῳ φιλόθρησκοί τινες συνέλαβον τὴν ἰδέαν ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ συλλέγωσι τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς και τοῖς δημοσίοις μέεσσι ριπτόμενα λείψανα τῶν σιγάρων, ἅτινα μεταβαλλόμενα αὐθις εἰς καπνὸν, προμηθεύουσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους χρηματικὴν ποσότητα ἀρκούντως σπουδαίαν και ἱκανὴν, ὅπως δι' αὐτῆς προσφέρωσι δῶρα τῶν Χριστουγέννων εἰς ἑκατοστῆς ὀρφανῶν και ἀπόρων παίδων. Τὸ ὄρατον τοῦτο παράδειγμα εὖρος και ἀλλαγοῦ μιμητᾶς, πρὸ πάντων δὲ ἐν ταῖς παραρρήνικαῖς ἐπαρχίαις, ἔνθα εἰς δέκα ὀκτὼ πόλεις ἰδρύθησαν ἤδη ἑταιρίαι συλλεκτῶν τῶν τοιούτων σιγάρων. Ἐσχάτως ἀντιπρόσωποι τῶν ἑταιριῶν τούτων συνεχρότησαν ἐν Βόννη συνδριον, ἐν ᾧ ἐξηκριβώθη, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ τοιοῦτοτρόπως συλλεχθεὶς καπνὸς παρήγαγε ποσὸν ἄνω τῶν τριάκοντα ἑξ χιλιάδων φράγκων, ἅτινα ἐχρησίμευσαν, ὅπως φέρωσι τὴν χαρὰν και εὐφροσύνην κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου και τῶν Χριστουγέννων εἰς δύο χιλιάδας τριακοσίου παιδῶν ἀποκλήρους τῆς Τύχης.

☞ Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐνεργοῦνται περι-